Anul al 54-lea 14 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei 14 Pagini Nr. 242 Vineri 3 Septembrie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

BIBLIOTECA CENTRALĂ A ASOCIAŢIUNII BUCUREŞTI

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful postal şi valuta

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

PLASAMENTUL IN RENTE

Intr'un articol precedent, încercând să notăm modul de orientare a plasamentelor de capitaluri disponibile pe piaţa noastră, semnalam, între altele, atracţia deosebită pe care o exercită asupra economiilor particulare valorile de bursă. E de ajuns să arătăm că media lunară a transacţiilor în bursă a trecut dela 199 milioane în 1935 la 218 milioane în 1936, pentru ca în primele luni ale anului 1937, volumul încheierilor să salte la 526 milioane (în Martie) sau la 385.2 milioane (în Aprilie).

Şi mai interesant de constatat este însă favoarea de care se bucură rentele de stat, care dau un contingent de transacţiuni superior valorilor cu venit variabil. De fapt, favoarea publicului spre valorile cu venit fix a început să se afirme încă din primul trimestru al anului trecut, ajungând în trimestrul al 3-lea ca ele să participe cu 84 la sută la volumul global al transacţiilor în bursă, în timp ce transacţiile asupra acţiunilor nu reprezentau în acelaş trimestru, decât 16 la sută.

Această deplasare a favoarei publicului spre compartimentul valorilor cu venit fix denotă încrederea din ce în ce mai afirmată în titlurile de stat, care, în afară de siguranţa plasamentului, oferă şi condiţiuni de rentabilitate din cele mai ispititoare.

Procentul mediu de capitalizare a fost, la aceste titluri, de 12%, la începutul anului trecut, renta desvoltării şi a stabilizării depăşind chiar acest procent. Iar dacă între timp rentabilitatea s'a mai micşorat, faptul se datoreşte urcării cursurilor, urcare firească, de altfel, corespunzând consolidării finanţelor publice ale Statului şi elementelor de stabilitate ce au început să se înfiripe în viaţa noastră economică. Apoi, hârtiile de stat pierduseră prea mult din valoarea lor din trecut, ca odată cu revirimentul economic şi financiar să nu se producă şi revirimentul cursurilor.

Printre cele mai căutate titluri de stat în transacţiile bursiere sunt astăzi: **consolidările 3 % 1935**, al căror curs atinge 37, asigurând un venit de aproape 8 ½ %; renta **împrumutului naţional 5 % 1916**, asigurând un venit de aproape 9 %; **unirea 5 % 1919** au un venit de aproape 8.50; **refacerea 5 % 1920** — venit 8.70 %; **improprietărirea 5 % 1922** — venit 8.30 %; **înzestrarea 4.5 % 1934** — 8%; **stabilizarea 7%, 1929** — 10.80 şi **desvoltarea 7.5 % 1931** — 12.40 %.

Plasamentul în rente este deci, cel puţin pentru moment, din toate punctele de vedere ispititor, dar mai ales sub raportul rentabilităţii şi al comodităţii. Ca să ai azi un venit asigurat de 10 — 11 %, fără bătae de cap, fără riscuri, fără şicane administrative şi fiscale, cum se întâmplă cu plasamentele în construcţii, în comerţ, în industrie, etc., fireşte, că este de preferat oricăror altor investiţiuni, de aceea nici nu e de mirat că s'au găsit proprietarii, cari, în interesul unui bun plasament de familie, şi-au vândut averea imobiliară, ca să plaseze produsul în hârtii de stat.

Şi au făcut în general bună afacere, realizând dublu câştig: atât, ca venit cât şi la cursuri, toate hârtiile de stat fiind în urcare.

Totul este însă în funcţie de conjunctură şi mai ales de jocul factorilor psihici şi politici. In situaţia internă şi internaţională actuală, siguranţă absolută nu poate fi: o schimbare de regim, cu o succesiune discutabilă, în politica internă, ar putea avea repercusiuni asupra ţinutei valorilor pe piaţa internă, după cum caracterul vulcanic al situaţiei internaţionale poate să pue dintr'o zi în alta soarta lumii şi cu ea soarta transacţiilor şi a valorilor din toate ţările, în cea mai grea cumpănă.

Mulţimea, în genere, este însă puţin înclinată spre pesimism şi perspective catastrofice. Printre greutăţi şi preicole, ea îşi face treburile, gata, la cel dintâi moment mai prielnic, să îşi pue la bătae banul, iniţiativa şi inventivitatea, în lupta pentru câştig şi prosperitate.

de COCA ROMANO

GRĂDINĂ IN PALATUL GUVERNATORULUI LA MARA-KECK (MAROC)

Consulul general al Iranului la Istanbul a murit la Sovata

Sovata, 31 August

Consulul general al Iranului la Istanbul, Farok Klean Braghon, venit în localitate în ziua de 3 August, cu familia, spre a-şi face cura, a încetat din viaţă azi dim. la ora 3, în urma unui acces de angină pectorală.

Moartea a survenit în 10 minute.

Autorităţile locale au făcut formalităţile necesare pentru transportarea cadavrului la Bucureşti, în urma cererii familiei.

Corpul neînsufleţit a fost transportat cu un autocamion, iar familia a plecat cu trenul.

Ciocnire între doi albanezi şi grăniceri iugoslavi la graniţa albano-iugoslavă

Belgrad, 31 (Telor). — *La frontiera iugoslavo-albaneză, a fost ieri o ciocnire sângeroasă între grănicerii iugoslavi şi doi albanezi, cari, înarmaţi cu arme militare, au încercat să treacă în mod clandestin frontiera din Albania în Iugoslavia. La somarea grănicerilor, albanezii au fugit îndepărtându-se şi mai mult de frontieră, pătrunzând în Iugoslavia şi trăgând focuri de arme împotriva grănicerilor. Aceştia răspunzând, s'a iscat un violent schimb de focuri, în cursul căruia un soldat a fost ucis şi altul grav rănit. In cele din urmă, grănicerii au reuşit să nimerească pe cei doi albanezi, cari au primit răni mortale. Identitatea lor n'a putut fi stabilită. Se crede că ei au vrut să pătrundă într'un sat albanez din Iugoslavia, spre a comite un act de răzbunare.*

Incăerări sângeroase la Tel-Aviv şi Ierusalim

Morti şi răniţi

Ierusalim, 31 (Rador). — O bombă a făcut explozie eri seară la periferia Tel-Avivului, rănind un evreu şi doi arabi.

In Ierusalim s'au produs încăerări în diferite părţi ale oraşului. S'au schimbat numeroase focuri de revolver. Un arab a fost ucis şi mai mulţi răniţi.

Intrucât atmosfera este considerată încordată, poliţia a sporit paza.

*

Ierusalim, 31 (Rador).— Corpurile neînsufleţite a două noui victime ale atacurilor arabe au fost descoperite de autorităţi.

Măsuri impotriva mişcării ţărăneşti din Polonia

Varşovia, 31 (Radio-Central).. Măsurile anunţate de guvernul polon contra fruntaşilor mişcării ţărăneşti au început să fie puse în practică.

Astfel, poliţia a pătruns în redacţia ziarului „Piast", oficiosul partidului populist, pe care a închis-o. La fel, s'a procedat cu diverse sedii ale partidului.

Pe de altă parte, se anunţă arestarea fruntaşului populist, profesorul universitar Stanislas Krot, care, fiind suferind, a fost internat sub pază într'un sanatoriu.

Pentru intelectualitatea românească

Oamenii ţin rar socoteală de experienţa altora. Popoarele şi mai puţin. In faţa glasurilor profetice ale clar-văzătorilor se ridică vuetul interesaţilor şi indiferenţa nepăsătorilor.

In ţările încercate de anarhia, teroarea şi dezastrul comunist, cartea lui Copin Albancelli, apărută la 1909, era îndeajuns de cunoscută:

„In loc de a îmbrăca un caracter militar sau politic, dictatura impusă de rasa evreiască va fi o dictatură financiară, industrială şi comercială.

„Lucrătorii vor fi toţi oameni ne-evrei. Inginerii, directorii, administratorii, vor fi din contra evrei, nu spunem evreii şi prietenii lor; pentru că evreii nu vor mai avea prieteni.

Ca o urmare a acestei situaţii privilegiate pe care noi o lăsăm să se stabilizeze în folosul lor, evreii vor fi în situaţia de a conduce totul.

Popoarele nu vor înceta să lucreze la propria lor aservire până în ziua când evreii le vor spune: „Pardon! Nu aţi înţeles. Statul, acest stat posesor a toate nu sunteţi voi, suntem noi".

Intelectualii vremii n'au luat în seamă profeţia şi nici n'au dat atenţie extraordinarei proporţii de evrei în toate mişcările revoluţionare ale lui.

In cartea sa „Pioneers of the Russian Revolution" *dr.* Angelo Rapaport *scrie la pag. 228:*

„Mai mult decât polonezi, letoni, finlandezi, ori alt grup etnic al vastului imperiu al Romanofilor, evreii au fost făuritorii revoluţiei dela 1917".

Autorul dă cifre din care rezultă că dintre prizonierii închişi pentru agitaţii revoluţionare, 53,9 la sută erau evrei, 26 la sută ruşi, 10 la sută polonezi, iar dintre femei 64,3 la sută evreice, pe când Plehve preciza că „80 la sută din revoluţionari în Rusia erau evrei".

Conducătorii şi intelectualii priveau nepăsători şi-şi vedeau de interesele şi de plăcerile lor. Profeţiile bazate pe cifre statistice erau socotite alarmiste ori pornite din cercuri reacţionare. Partidele democratice lucrau în unison cu revoluţionarii cari fâlfâiau lozinca libertăţii. Imediat după izbucnirea revoluţiei, partidele democratice de stânga au fost curăţate:

„Apoi elementele deslănţuite au irupt de pretutindeni. Ofiţerii erau omorâţi, arşi, înecaţi, sfârtecaţi, sau li se zdrobea capul cu lovituri de ciocan, încet, cu o rafinată cruzime.

„Mii de dezertori. Ca o avalanşă soldaţii se deplasau de-a lungul căilor ferate, fluviilor şi drumurilor, dărâmând şi distrugând ultimii nervi ai Rusiei.

„Ca un ciclon, brigandajul, omorul, violenţa, incendiul au măturat Galiţia, Volhynia, Podolia şi alte provincii, lăsând pretutindeni o mare de sânge...". (E. A. Walsh. The Fall of the Russian Empire p. 241).

„...Oamenii din rasa evreiască nu numai că au jucat un mare rol în desfăşurarea revoluţiei bolşevice, dar ei au fost principalii instigatori ale celor mai abominabile crime ale acestei revoluţii.

In analele terorismului sunt patru nume cari răsar sinistru: Iankel Iurovski, monstrul care a asasinat 11 membri ai familiei imperiale în pivniţele casei Ipatief din Ecaterinburg, dintre cari 4 fiice ale ţarului; Moise Uritzky; Bella Kun, Djerdjinski...".

„E sigur că schimbările aduse de revoluţie au fost profitabile mai ales evreilor (Ch. Saroléa „Impressions of Soviet Russia" 163).

La 7 Noembrie 1923, ziarul „Scotsman" *din Edimburg dădea lista victimelor de până atunci, căzute pradă masacrelor: 28 episcopi, 1219 preoţi, 6000 institutori şi profesori, 9000 doctori, 54.000 ofiţeri, 260.000 soldaţi, 70.000 poliţişti, 12 mii 950 proprietari, 355.250 intelectuali şi profesiuni libere, 193.290 lucrători, 815.000 ţărani.*

Iar recent scriitorul şi ziaristul american bine cunoscut H. R. Knickerboker, *a publicat rezultatele anchetei sale din Rusia după 1934.*

„In primul rând pierderile de vieţi în cea dintâi revoluţie roşie dela 1917 şi cele ale războiului civil din 1920, care se cifrează la milioane.

„Apoi noile pierderi de vieţi omeneşti în cea de a doua revoluţie roşie, aplicarea planului cincinal şi războiul civil cu kulaki. Acestea şi decesele provocate de foamete se cifrează de asemenea la milioane.

„Dacă se adună executarea tuturor monarhiştilor, aristocraţilor, burgezilor, adversarilor politici cu cele ale tuturor cetăţenilor morţi în lupta pentru triumful bolşevismului şi toate fiinţele omeneşti — albi ori roşii — cari au murit de foame în anii secetoşi, această cifră poate atinge peste 10 milioane, în orice caz mai puţin nu".

Făcând citaţii din lucrările marilor istorici, literaţi şi cercetători nu avem intenţia de a convinge pur şi simplu.

Toţi intelectualii români, profesori, avocaţi, medici, ingineri, ofiţeri etc.; toţi românii cari au posibilitatea să se documenteze, au datoria să răspândească mai departe rezultatele constatărilor lor.

Să cerceteze statisticile tuturor profesiunilor, tuturor ramurilor de activitate; să facă o simplă comparaţie cu numărul evreilor din alte ţări socotind că sute de mii sunt veniţi la noi după unire; să se intereseze cărei seminţii aparţin toţi cei din nucleele comuniste; să cerceteze faptele şi documentele revoluţiei din Ungaria, Bavaria, Spania etc.; să se gândească la eventualităţile cari survin dacă popoarele nu-şi iau din vreme măsuri de legitimă apărare.

După ce se vor fi documentat îşi vor da şi mai bine seama care e datoria lor, faţă de ei înşişi, de familiile lor, de avutul şi agoniseala lor, de pământul în care odihnesc osemintele strămoşilor lor, de neamul a cărui propăşire şi a cărui viaţă nu pot fi garantate cu o atitudine şovăelnică, nepăsătoare, indiferentă.

N'au numai datoria să se lumineze ei înşişi; ci mai ales să răspândească lumină în straturile mari ale populaţiei, care nu are posibilitatea de a cunoaşte realitatea din pricina măsluirii perfide a cotropitorilor venali şi nerecunoscători.

Iată dece toţi cei cari urmăresc atent scrisul şi documentarea noastră, înţeleg rostul luptei; ne aprobă, ne urmează, ne sprijină şi dau stăruinţei noastre certitudinea în izbânda finală!

Telegrama consiliului permanent al Micii Inţelegeri către d. Beneş

Praga, 31 (Radio Central). —*Preşedintele Beneş a primit dela Sinaia următoarea telegramă semnată de d-nii Victor Antonescu, Stoiadinovici şi Krofta, miniştri de externe ai statelor Micii Inţelegeri:*

„Cu ocazia întrunirii consiliului parmanent al Micii Inţelegeri pe pământul României amice, unde organismul nostru la a cărui desvoltare Excelenţa Voastră a contribuit atât de mult şi-a dovedit tăria sa nesdruncinată, transmitem Excelenţei Voastre stima noastră cea mea adâncă şi omagiile noastre cele mai desvârşite".

La această telegramă, preşedintele Beneş a răspuns:

EXCELENŢEI SALE VICTOR ANTONESCU, ministru de externe al României şi preşedinte al consiliului permanent al Micii Inţelegeri.

„Adânc mişcat de telegrama dv., vă mulţumesc din suflet. Nu e nevoie să vă asigur că sunt cu sufletul deapururea alături de dv., şi că urmăresc cu atenţie încordată lucrările dv., care confirmă din nou legăturile paşnice pe care le desăvârşesc cele trei ţări ale noastre".

(ss) BENEŞ

Trei noui condamnări la moarte in Germania

Berlin, 31 (Radio Central). — *Curtea superioară de justiţie din Berlin a respins apelul celor patru acuzaţi implicaţi în procesul de omor dela Lichtenberg, astfel că pedepsele lor rămân definitive.*

Trei din acuzaţi, anume Erich Krüger, Paul Groch şi Walter Gärbang au fost condamnaţi la moarte, iar al patrulea Erwin Laibach, care e minor, a fost condamnat la 10 ani închisoare.

Mobilul procesului a fost o încăerare produsă în 1932 în localul gărzilor de asalt naţional socialiste din Lichtenberg, între membri ai tineretului comunist şi membri ai gărzilor de asalt. In cursul încăerării a fost omorît un membru al gărzilor de asalt, iar cinci au fost grav răniţi.

—xox—

Şeful statului major francez a plecat la Londra

Paris, 31 (Radio Central). — *Generalul Gamelin, şeful statului major francez, a plecat Luni, spre a vizita pe şeful statului major englez.*

Generalul Gamelin va avea în capitala Angliei şi alte întrevederi cu diverse personalităţi militare şi politice engleze de seamă.

—oxo—

CURIERUL PARISULUI

Ultimele măsuri

de POMPILIU PĂLTĂNEA

Paris, August

Apropiindu-se sfârşitul lunii, când expiră puterile excepţionale acordate de parlament guvernului, acesta a avut grijă să publice alaltăeri şi azi în „Jurnalul oficial" o serie de decrete-legi, care, împreună cu decretele-legi, ce vor apărea peste câteva zile, vor constitui ultimele măsuri destinate să îndrepte starea finanţelor publice şi să învioreze economia naţională.

Măsurile economice prevăd: încurajarea construcţiei imobiliare, prin scutiri ori reduceri de impozite; ajutorarea întreprinderilor industriale, prin avansuri ale institutului de emisiune pentru adaptarea şi perfecţionarea utilajului; deschideri de credite permitând plătirea imediată a furnisorilor statului, spre a nu le paraliza fondul de rulement; păsuiri şi înlesniri comerciantilor şi meseriaşilor pentru achitarea datoriilor; suprimarea taxei de 10 la sută asupra cupoanelor de rentă şi valorilor asimilate, aparţinând persoanelor fizice; etc.

Aceste măsuri sunt socotite în sine juste şi utile. Totuşi, cercurile interesate şi competente observă, bunăoară: că mijlocul cel mai sigur pentru a deştepta iniţiativa de a clădi constă în desfiinţarea reţinerilor, ce s'au impus chiriilor; că bonificaţiile şi facilităţile sau concursurile financiare, pe care le va împărţi statul, vor fi acoperite tot prin impozite, ce vor cădea în definitiv în sarcina ajutoraţilor înşişi, că distribuirea ajutoarelor oficiale implică fatal un arbitrar politic şi în orice caz nu va depăşi suma de 35 milioane, ceea ce-i fără 'ndoială insuficient; că exoperarea rentelor trebue extinsă şi la celelalte categorii de deţinători; însfârşit şi 'n deosebi că stabilirea de raporturi pline de încredere între capital şi muncă alcătuieşte condiţia esenţială a renaşterii economice, întru cât dă siguranţă, eficacitate şi elan producţiei.

Preocuparea de a anima şi intensifica producţia stă tocmai la baza programului guvernamental, făcând obiectul precis al primului decret-lege, prin care se institue o comisie de anchetă asupra modificărilor ce se pot aduce, prin comun acord între patroni şi salariaţi, actualei organizaţii a muncii. In motivarea către preşedintele republicii a instituirei acestei comisiuni, guvernul recunoaşte, deci, necesitatea de a se corecta legile sociale, a căror aplicare brutală şi uniformă a slăbit considerabil producţia. In special legea celor 40 ore de lucru, transformată prin stăruinţele sindicaliştilor în săptămâna de 5 zile, a cauzat şi propagat — după propria mărturisire a d-lui Spinasse, fostul ministru al economiei naţionale în cabinetul Blum — răul.

De aceea presa naţională şi organe ponderate, ca „le Temps" şi „le Journal des Debats", regretă că guvernul, în loc să prescrie remedii drastice şi urgente, revizuind modalităţile de executare ale legei în chestie, „a procedat prin tangentă", admiţând ideea anchetei, sugerată de confederaţia d-lui Jouhaux, (care a tăgăduit, de altminteri, prin anticipaţie scăderea nivelului producţiei şi care n'a încetat să-i invinuiască pe patroni că ingreuiază intenţionat mersul intreprinderilor) ori că, fără să aştepte concluziile comisiei de anchetă, ce a instituit, a ordonat aplicarea noului regim al muncii, adică răspândirea răului, şi'n Algeria, sub influenţa miniştrilor socialişti.

Preponderenţa inspiraţiei marxiste se invederează prin decretul care accentuiază controlul statului asupra asigurărilor particulare, cât şi prin decretul care sustrage zahărul legii cererii şi ofertei, cifra contingentării şi exportării rămânând să fie fixată de titularii departamentelor respective, cărora le va incumba şi fixarea preţului de vânzare, ceea ce pare o pregătire a creerii unui

(Continuare în pag. 2-a)